

embede, har maattet undlade dette, fordi Bestemmelsen om, at den pligtige Livsforsikring eller Enkeforsørgelse skal tegnes i Statsanstalten, vilde bebyrde ham med for store Udgifter. Og nægtes kan det ikke, at naar en Mand har tegnet Forsikring i andre og for øvrigt fuldstændig sikre Selskaber, og der da ikke, naar han bliver Embedsmand og skal tegne Forsikring i Statsanstalten, tages Hensyn dertil, bliver han enten belastet med en meget stor Udgift eller lider et Tab, idet han maa opgive den ældre Forsikring. Spørgsmaalet vil, maa jeg antage, blive overvejet i Udvalget. En tidligere æret Taler har jo stillet i Ud-sigt, at man maaske kunde følge en noget anden Vej.

Ligesom det ærede Medlem, der nylig talte, vil jeg gøre opmærksom paa, at § 57, der handler om Straffe- og Tvangsbestemmelser m. m., nu har faaet en saadan Form, at den ganske sikkert maa ændres. I 2det Stykke foreskrives som Straf for visse Forseelser „Bøder fra 50 til 1,000 Kr.” I Henhold til 3die Stykke kan straffes med Bøder „fra 200 til 4,000 Kr. eller simpelt Fængsel”, men i 4de Stykke tales igen om „Bøder fra 50 til 1,000 Kr.” I 5te Stykke fastsættes „Samme Straf” for visse Overtrædelser, og saa staa der endelig i det 6te Stykke: „Med samme Straf anses enhver anden Overtrædelse af denne Lov.” Det forekommer mig naturligt at ændre dette saaledes, at der for en bestemt Art af Overtrædelser fastsættes Straf med Bøder fra 50 til 1,000 Kr. — jeg bortser fra Bødestrafpen paa 200 til 4,000 Kr., der naturligvis maatte nævnes — og dertil blot føjedes: „Med samme Straf anses enhver anden Overtrædelse af denne Lov”; det maa være nok. Denne noget uheldige Form, Paragraphen har faaet, hidrører fra, at man har ændret Straffebestemmelserne i Regeringsforslaget. I andet Stykke har man reduceret Bøderne „fra 200 til 4,000 Kr.” til „fra 50 til 1,000 Kr.” Jeg ved ikke, hvorfor man har foretaget denne Reduktion, thi her er Tale om Overtrædelse af nogle af de vigtigste Forskrifter. Jeg maa ogsaa gøre opmærksom paa, at der synes at være en Kollision mellem Bestemmelserne i 3die og 4de Stykke. I tredie Stykke staa der, at med Bøder fra 200 til 4,000 Kr. straffes Personer, der driver Livsforsikring imod denne Lovs Bestemmelser, og i fjerde Stykke, at med Bøder fra 50 til 1,000 Kr. straffes Medlemmer af et Selskabs Bestyrelse eller den Aktuar, som bærer Ansvar for, at der drives Livsforsikringsvirksomhed efter Grundprincipper, der afviger fra det til-

ladte. Da „det tilladte” er „denne Lovs Bestemmelser”, og Overtrædelser deraf straffes med Bøder fra 200 til 4,000 Kr., synes der at være en Kollision mellem disse Bestemmelser, og her maa ganske sikkert foretages en Rettelse. — Maa jeg gøre en lille Tilføjelse, inden jeg forlader Bødebestemmelserne. I Anledning af den forholdsvist milde Straf, der er fastsat for den, der meddeler usande eller bevidst urigtige Oplysninger enten om sit eget Selskab eller andre tilladte Selskaber, vil jeg gøre opmærksom paa, at vi i Fjor vedtog en Lov, som fastsætter meget strengere Straffe for Forseelser, der er at sammenligne med dem, her er Tale om, idet der i § 11 i Lov om Straf for Brug af urigtig Varebetegnelse findes følgende Bestemmelser: „Den, der for at tilvende sig en andens Kundekreds om dennes Forretningsvirksomhed udspreder urigtige Meddelelser egnede til at skade Virksomheden, hvad enten disse angaa Forretningens Indehaver, dens Varer eller Forretningens øvrige Forhold, anses med Bøder indtil 4,000 Kr., under skærpene Omstændigheder med simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder.” Det vilde derfor forekomme mig naturligt, at man skærpede Bestemmelserne i det foreliggende Forslag.

Til Slutning vil jeg gerne henstille til Overvejelse, om man ikke skulde ændre det sidste Stykke i § 57, hvorefter Indenrigsministeren foranlediger Tiltale efter Indstilling fra Forsikringsraadet. Ved de større Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser, som der forhaabentlig dog kun sjældent vil være Tale om, er det uden nogen som helst Betydning, hvem der har Paatalemyndigheden. Men der er desuden alle de Klager, som det ene Selskab fører over det andet — og de af de ærede foregaaende Talere, som har med private Selskaber at gøre, har jo ingenlunde lagt Skjul paa, at der føres en hidsig Kamp imellem disse — for illoyal Konkurrence o. s. v., Klager, som nu bliver indleverede til Forsikringsraadet i mange Tilfælde, uden at det resulterer i, at der foretages noget. Var det mon ikke bedst for alle Parter, at Forsikringsraadet blev fri for at skulle modtage alle disse Klager, og at de straks blev henviste til Politiundersøgelse. Der er ingen Tvivl om, at hvis Forsikringsraadet kunde blive fritaget for disse Klager, og de straks blev henviste til Politiundersøgelse, vilde derved i betydelig Grad eller i alt Fald i nogen Grad al den Sladder og Løgn, man løber omkring med i Forsikringsverdenen, blive hemmet. Ganske naturligt vil i mange Tilfælde Politiet henvende sig til